Golem - Werich/Voskovec/Ježek

```
    D        G          D
1. Dovolte, bych suše předpokládal
                A7         D
     Golema, že všichni znáte tu
                G         D
     Rabi Lővi že z hlíny ho uplácal,
         D      A7         D
     protože měl vzteka na tetu.
         G             D
     Ta teta mu někam založila
          A7            D
     jeho staronovou trumpetu,
                G        D
     a tím pádem ho tak urazila,
               A7         D   A7
     že si uhnět kata na tetu.


Katem tím měl právě Golem býti
a dohlížet přísně na tetu
eventuelně ji zahubiti
kdyby nevydala trumpetu
Ona ale teta byla fešná
pěkně rostlá celá vášnivá
Všechněm mužskejm byla nebezpečná
na oficíři byla divá

Ze začátku Golema se bála,
hnusil se jí, že je hliněný,
toho se však nikdy nenadála,
že je do ní zamilovaný.
Div divoucí je to totiž věru
opravdu docela skutečně,
miloval tu svůdnou Evy dcéru
velice a taky zbytečně.

Jednou takhle zjara dopoledne
zaskočil si Golem na pivo,
jen tam vejde, hospodský se zvedne,
povídá mu: Voni nádivo!
Zrovna tady o nich řeč se vede,
co to maj s rabínovo tetou?
Golem zrudne a potom hned zbledne,
vece: Do toho se nepletou.

Vypil, zaplatil a když byl venku,
zmocnil se ho spravedlivý hněv,
skrz to, že mu pomlouvaj milenku,
z prsou vydral se mu hrozný řev.
Letí zpátky, půllitr uchopí,
ze štamgastů dělá mrtvoly,
než se šenkýř ku obraně vzchopí,
mrtev leží, hlavu vejpůli.

Uřícený Golem k tetě letí,
zjeviti jí, že ji miluje.
Najde ji však ležíc ve objetí
s oficírem infanterie.
Jeho oči začnou plakat pláčem,
```

žárlivost mu vtiskne v ruku zbraň,
jme se mlátit párek pohrabáčem,
oficíra zabil i tu saň.

Když pak všechno zapálil a útek,
hned z toho byl poplach veliký,
do samoty hnal Golema smutek,
v patách vojsko měl a Černíky.
Až se dostal ke starému mlýnu,
mlynář ho oukropem častoval,
voň ho zabil i jeho rodinu,
v mlejně se zabarikádoval.

Rabínovi, co mu zabil tetu, napsal,
že si svůj život veme,
na hrob přej at mu dají trumpetu
na památku lásky zhrzené.

Když to napsal, zvolal: Žít mi nelze!
Skočil do vody, řka: Adie!
O zániku jeho jsou dvě verze,
ze kterých uvádím jenom dvě.
Podle jedné do té vody skočil,
namočil se, pak se rozmocil.
Podle druhé nejdřív se rozmocil,
namočil se a pak tam skočil.

Nevím, která z těhletěch dvou verzí
bude verze pravděpodobná.
Nejpravděpodobnější je třetí,
která je těm dvěma podobná.
Podle ní se Golem nerozmočil,
jen se namočil a vyskočil,
jenže vono začlo náhle pršet,
takže se přece jen rozmocil.

Je tu ovšem ještě verze další,
tuším, zeje čtvrtá v pořadí.
Je to sice verze trochu starší,
já však myslím, že to nevadí.
Vona totiž tahle čtvrtá verze
předešlé tři verze nahradí,
proto právě, když vám ji neřeknu,
tak to skoro vůbec nevadí.

Je tu ovšem ještě verze pátá,
ale ta není doložená.
Podle ní ta teta byla táta
a Golem byla jeho žena.
Podle této verze celý příběh
úplně by se nám otočil,
takže bude nejlíp míti za to,
že se Golem přec jen rozmočil